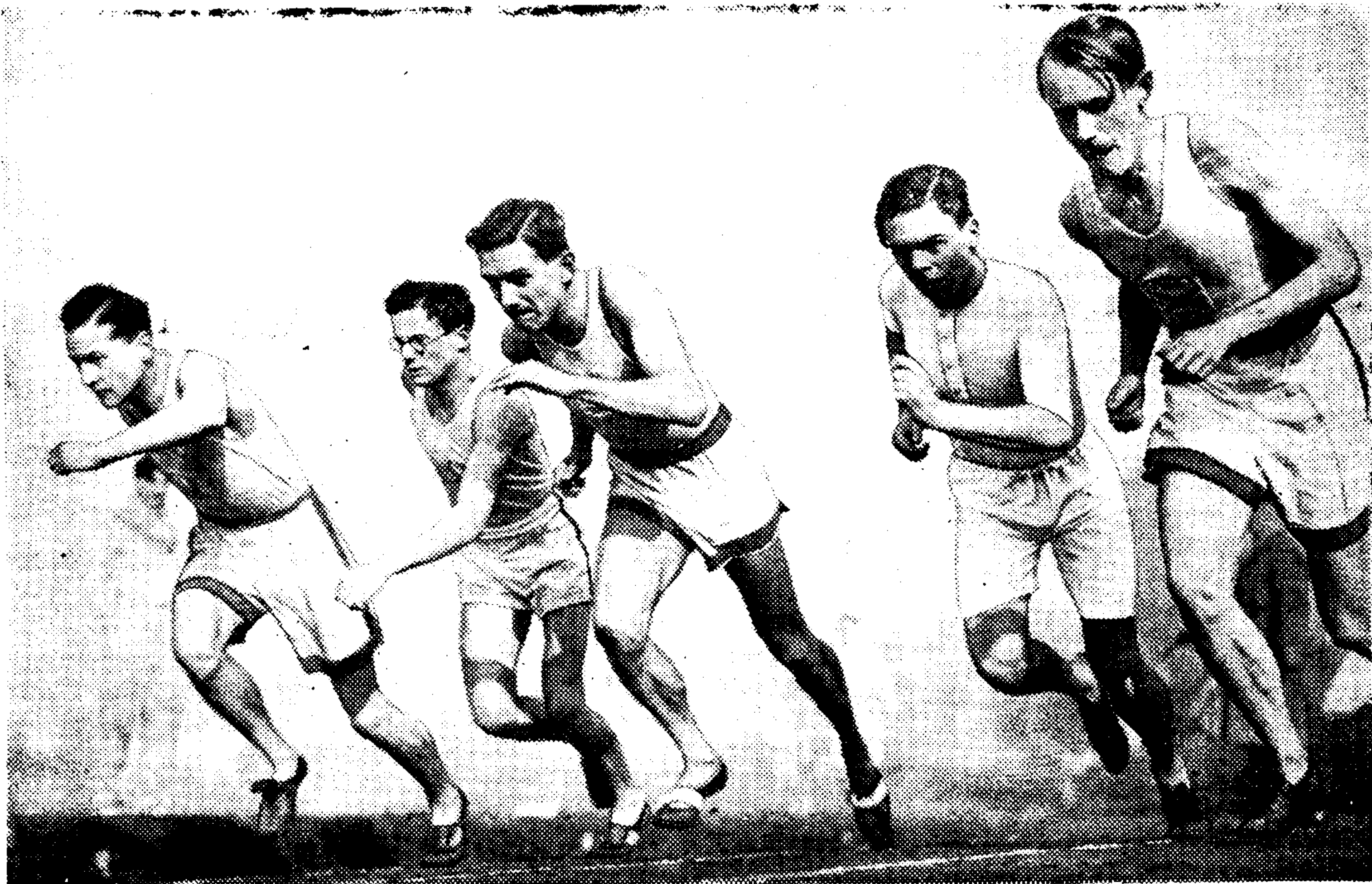
No. 2748 Zaterdag 30 Mei 1936 53ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt elke Woensdag en Zaterdag
Abonnementsprijs voor het gebiedsdeel
fl. 2.— per kwartaal bij vooruitbetaling

Redactie: Pastorie San Mateo, Tel. 413
Administratie: St. Thomas-college Tel. 550
Drukker: B. L. Bogaers

Voor het Buitenland fl. 10.— per jaar
Afzonderlijke nummers fl. 0.10
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels fl. 0.50

DE TRAINING IS BEGONNEN. Na de wintertijd moet de sportman weer gaan trainen, met het oog op zomerwedstrijden. Deze foto toont een team Oxford-studenten volop in training.

Gouden Feest der Fraters.

Op 13 November a.s. zal het vijftig jaar geleden zijn, dat de eerste drie Fraters van de Congregatie O.L.V. Moeder van Barmhartigheid te Tilburg, op Curaçao kwamen voor het onderwijs van de jeugd.

Die drie eerstelingen waren de Fraters Mauricius, Ludgerus en Patricius. In gezelschap met den bekenden Missionaris Mgr. Kieckens *) en drie Zusters van de Congregatie van Breda waren zij met de Calland uit Nederland naar New York vertrokken en met de Valencia vandaar op Curaçao gekomen.

Van de drie Zusters zijn er nog twee in leven: Zuster Eliza in Holland, Zuster Aldegonda hier op Curaçao, die dus op die datum 50 jaren onafgebroken in deze Missie heeft gewerkt.

Nog een andere merkwaardigheid zit in deze reis opgesloten; het was de eerste reis die door onze Paters en Zusters per stoomschip werd afgelegd. Voordien had men nog steeds gebruik gemaakt van zeilschepen.

De aanname van Curaçao was voor de bedoelde Congregatie de eerste stap tot het missiewerk, 42 jaren nadat deze onderwijscongregatie gesticht was door de bekende figuur uit de Nederlandse Katholieke emancipatie Mgr. Joh. Zwijsen.

We zouden aan de herdenking van dit gouden jubilé vooraf kunnen laten gaan een heel stuk geschiedenis van de Missie op Curaçao. Vooral hoe treurig het daarmede gesteld was en hoe vooral de Regering de actie der Katholieken tegenwerkte.

Sinds 1824 had Mgr. Mart. Joh. Niewindt, eerst Apostolisch Prefect en later Apost. Vicaris, met hart en ziel gewerkt om het geloof in dit gebiedsdeel te bewaren en te verspreiden en dit was alleen mogelijk door Katholieke Scholen, door Katholiek Onderwijs.

Op 12 Januari kwamen de eerste Zusters Onderwijzeressen van de Congregatie van Roosendaal, die 2 dagen later reeds met de scholen begonnen.

Bij de regering was de tegenwerking van gouverneurs en van 't achter hen staande vijandelijke kamp schering en inslag.

De Zusters mochten er zijn, maar op voorwaarde, dat ze een opvoedingsgesticht zouden openen en geenszins een geestelijk gesticht. Bij overtreding zouden ze aanstonds teruggezonden worden.

De zusters echter konden het niet alleen af; daarom vroeg Mgr. Niewindt hulp op 30 October 1850 bij de Broeders Xaverianen in België; op 15 Nov. 1857 beproefde hij 't bij de Fraters van Tilburg; 8 Juni 1858 klopte hij aan bij de Broeders van Maastricht; 24 Februari 1859 bij Broeders in Engeland, maar... overal zonder succes.

De bede in 1857 bij de Fraters in Tilburg gedaan, werd 25 jaar later in 1882 door den derden Apostolischen Vicaris, Mgr. v. Ewijk, herhaald. Sinds 1868 was deze Missie overgedragen aan de Paters Dominicanen, die daar toen aantroffen 11 arme scholen, bediend door 18 Zusters. De rechtvaardigheid (?) der Regering blijkt wel uit het feit, dat aan de Katholieken voor 1674 schoolgaande kinderen *f* 2000.— subsidie werd gegeven, terwijl het openbaar onderwijs... voor veel minder schoolgaande kinderen *f* 28.992.— ontving.

Mgr. v. Ewijk was zelf naar Holland gekomen om onderwijspersoneel voor zijn Missie te verwerven. Hij bezocht daarom 16 November 1882 Tilburg en des anderdaags na zijn H. Mis vroeg hij aan Pater Superior de Beer allerdringendst om Fraters. Hij gaf hem de brief, aan Monseigneur door Z. Em. Kardinaal Simeoni, Prefekt der Propaganda gegeven, waarin deze er nadrukkelijk op aandrong dat de Fraters toch den Bisschop ter wille zouden zijn, des te eer omdat hij ervan overtuigd was, dat de Congregatie daar zeer veel goeds tot stand zal brengen.

Hoe gaarne de Congregatie van Tilburg ook wilde, ze kon geen mannen missen.

Weer werd het beproefd bij de Broeders van Maastricht en Oudenbosch maar... ook daar zonder succes.

Men bleef echter vragen en aanhouden en tussen de jaren '84 en '86 werden de aanvragen nog dringender herhaald door de R.K. Schoolcommissie waarvan de H. E. Pater Vicaris C. Reynen voorzitter was. In 1885 kwam van de Commissie der Katholieke Scholen, door den Hoogeerw. Heer Kieckens lid van genoemde Commissie, een schrijven, dat aldus eindigde:

„Wij komen tot U, Hoogeerwaarde, met tirailleursvuur, maar als uw hart gepantserd blijft, dan komen we met Kruppkanonnen".

Het antwoord was: dat werd ingezien het nut en de noodzakelijkheid: men kon echter **nu nog niet, maar men zou misschien kunnen helpen over drie of vier jaar. Men zou dan een pater en drie fraters-onderwijzers en enkele voor 't werk** sturen.

Dit antwoord was gedateerd 23 Maart 1886; dus in 1890 op zijn vroegst zouden de eerste Fraters komen.

Het antwoord der Schoolcommissie dato 10 Mei was vol dank en waardering en berichtte dat binnenkort een der leden dier commissie Mgr. Kieckens het Moederland zou bezoeken om persoonlijk de dank en de tevredenheid van Curaçao over te brengen.

Maar Mgr. Kieckens zou meer doen, dan hem was opgedragen.

In Augustus kwam Mgr. Kieckens bij de Fraters in Tilburg aan, en met zijn energieke, liefdevolle bespraaktheid wist hij het zover te brengen, dat de Superior met zijn Raad maar tot het besluit kwamen om enige Fraters voor het schoonste der liefdewerken op te offeren.

De grote vreugde in het hart van dezen missionaris bleek, toen hij neerknielend voor den Pater Superior diens zegen vroeg en zeide: „Nu kan ik mijn — Nunc dimitis — „Laat nu uw dienaar in vrede gaan" aanheffen, want mijn wens is vervuld."

De 16de October vertrokken de drie eerste Fraters naar de Missie en na een week oponthoud te New York kwamen zij 13 November op Curaçao aan.

Gods werk is bijna altijd getekend met het teken des kruises. Dat ondervonden ook al aanstonds deze eerste missionarissen. Op Nieuwjaarsdag 1887, 7 weken na aankomst, stierf de eerste Frater aan de gele koorts. Dadelijk werden nieuwe Fraters benoemd, die 12 Mei 1887 vertrokken. In Maart 1888 aanvaardden weer drie nieuwe missionarissen de reis.

En zo bleef het voortgaan 50 jaren lang.

Deze 50 jaren zijn jaren geweest van onafgebroken harde arbeid en zelfopoffering, rijk aan verdiensten en vruchten, jaren, die vol afwisseling waren aan glorie en rouw, aan lijden en verblijden, aan strijd en zegepraal.

Een beschouwing echter over deze jaren zullen we bewaren tot een later artikel bij gelegenheid van de jubileumdag zelf.

*) De Zeereerw. Heer Kieckens was reeds onder Mgr. Niewindt als theologant naar Curaçao gekomen. Kort **daarna priester gewijd, deed hij dienst als pastoor der St. Annakerk te Otrabanda**, later als rector van 't ziekenhuis, en had dus tijd en gelegenheid zich met 't onderwijs bezig te houden. Hij was bemind om zijn edelmoedigheid en wist de Katholieke zaak te verdedigen. Door Paus Pius IX werd hij Geheim-Kamerheer benoemd. Bij de dood van Mgr. Niewindt werd hij tijdelijk met 't bestuur van Curaçao belast.

Suriname's Troonrede.

In Suriname botert het niet erg tussen Bestuur en Volk.

Het bleek reeds uit het afstemmen der begroting 1937, waarover we onlangs schreven. Het blijkt nog meer uit wat de West schrijft over de rede van den Gouverneur waarmede hij het zittingsjaar der Koloniale staten opende.

Deze rede aldus het blad, werd ditmaal met meer dan gewone belangstelling tegemoet gezien, om twee redenen:

In de eerste plaats omdat nog steeds gewacht werd op enige mededeling betreffende de verlofreis van den Gouverneur.

In de tweede plaats omdat men in de Openingsrede een terugslag verwachtte op het besluit van de Koloniale Staten om de begroting voor 1937 af te stemmen.

Wat het eerste betreft, is de rede van den Gouverneur teleurstellend. Wij vernemen slechts, wat we reeds wisten uit **een mededeling van den Minister in de Kamer**, dat spoedig twee ontwerpen zullen worden ingediend betreffende het personenrecht van Hindostani's en de instelling van dorpsbesturen. Twee ontwerpen waarvan de waarde door velen problematiek wordt geacht.

Dit is alles wat de Gouverneur ons heeft mede te delen omtrent zijn verblijf in Nederland, dat langer heeft geduurd dan van enig vorig Gouverneur. Als kostbare toegift komt dan nog de mededeling van het voornemen om na te gaan of kleine irrigatiewerken zullen zijn toe te passen, een vrij afgezaagd thema.

Is dit werkelijk alles?

Of komt het hinkende paard nog achteraan, in de vorm van voorstellen, die Zijne Excellentie maar liever voorlopig niet wilde noemen?

Omtrent de verwerping van de begroting, verklaart de Gouverneur, dat hij niet treedt in enige beoordeling van de houding der Staten. Nochtans volgt daarna, enigszins zuurzoet, een vraag die wel degelijk een afkeuring inhoudt. Wij kunnen die vraag met een simpele wedervraag beantwoorden: Waar heeft de gouverneur gelezen, dat de Staten door hun actie beoogden „het versterken van de positie en het aanzien van dit College tegenover andere staatsorganen en in de publieke opinie"? Voor zover wij ons herinneren heeft de ondervoorzitter, die namens het College het woord voerde, verklaard dat het doel van de verwerping der begroting was om met nadruk de aandacht te vestigen op een toestand die ongewenst werd geacht in het belang der kolonie.

Over de verdere inhoud van de rede kunnen wij kort zijn.

Hare Majesteit de Koningin, die geen gelegenheid laat voorbijgaan om een groet te zenden aan de bevolking, heeft ditmaal bovendien, te zamen met Prinses Juliana, een belangrijk bedrag beschikbaar gesteld ter bestrijding van een der ernstigste volksziekten. Suriname is Haar daarvoor erkentelijk.

De Gouverneur werkt daarna zijn achterstand bij in de herdenking van enige jubilea. Wij geloven niet, dat het staatsstuk veel van zijn waarde zou hebben verloren, indien deze repetitie iets beknopter was geweest.

Dan volgt een vermaning aan de Hindostani's om zich te temperen in hun onderlinge geschillen. Van harte hopen wij, dat het woord van den Landvoogd ingang moge vinden bij betrokkenen.

Een groot deel van de rede is verder gewijd aan het economisch leven. Erg overtuigend is deze passage niet. Veel van wat de Gouverneur aanhaalt als bewijs, dat ook in Suriname het diepste punt van de crisis voorbij is, zoals bijv. de spaarbankcijfers, is te onbeduidend dan dat daaraan bewijskracht kan worden toegekend. Men kan evengoed te doen hebben met gewone fluctuaties. Wij willen echter hopen, dat de Landvoogd het aan het rechte eind heeft en zien zelfs gaarne, dat de vroegere zwartgalligheid van Zijne Excellentie plaats maakt voor enig optimisme. Wij voor ons zien echter voorlopig, als enige werkelijke lichtpunten: de uitbreiding van het bauxietbedrijf en de opleving der goudindustrie.

Dat ook de mindere uitgaven voor crisissteun op een „lichte verbetering" schijnen te wijzen, ontgaat ons ten enenmale, waar ieder weet dat die steun zich hier hoegenaamd niet aanpast aan de behoefte.

Het heeft veler aandacht getrokken, dat de Landvoogd de langdurige waarneming van het bestuur door Mr. Brons, vermeldt zonder enig commentaar. Een woord van waardering — ware het alleen voor het bijwerken van achterstand op verschillend gebied in de interim periode — zou o.i. hier niet misplaatst zijn geweest.

Ten slotte vestigen wij de aandacht op een kleine, historische onjuistheid. De Gouverneur spreekt van een „kwart eeuw" medewerking der Staten in hun „tegenwoordige samenstelling" aan de

Feuilleton.

Het Kapersnest.

(Nadruk verboden).

door Joseph Conrad.

14)

Hij bukte voorover en kuste mij zacht op mijn wang, daarna klom hij omhoog. Ik voelde, dat het licht der romantiek uit mijn leven week. Toen hij boven aan de ladder gekomen was, begon iemand te roepen, hees en storend. Ik hoorde mijn eigen naam en de woorden: „man, dien je zoekt."

Het licht werd verduisterd, de stem begon met aandrang te roepen:

„John Kemp, Johnnie Kemp, hela! Hier is de man, dien je zoekt. Hier is Macdonald."

Het was de stem van Barnes, de stem van het alledaagse leven. Ik ontdekte, dat ik vreselijk ontdaan was door alles. Het bloed hamerde in mijn slapen, en ik had behoefte mijn ogen te sluiten — om te rusten. Ik was vermoeid; het romantische was verdwenen. Barnes en Macdonald, die hij voor mij had geroepen, vertegenwoordigden al de nijvere insecten der wereld; al de mieren, die altijd en eeuwig onmetelijk zware, en onmetelijk beuzelachtige lasten moeilijke heuvels opslepen, steile hellingen weer af, zonder iets waardevols te verrichten.

Niettemin snelde ik naar boven, en stootte op het dek op een man, die maar steeds naar de grond keek. Hij zeide geen enkel woord en ik was bedwelmd door het licht. Barnes merkte gejaagd op: „Dit is je Mr. Macdonald", en, zich omdraaiend, was hij mijn bestaan vergeten. Ik voelde mij eenzamer dan ooit. De man tegenover mij hield zijn hoofd zo laag, of hij me met zijn voorhoofd omver wilde stoten.

Ademloos begon ik te vertellen dat ik een brief had van „mijn — mijn — Rooksby — zwager, — Ralph Rooksby —", ik hijgde alsof ik een lange weg hard gelopen had. Hij zei nog steeds in 't geheel niets. Ik tastte naar de brief in een binnenzak van mijn vest en voelde mij zeer schuchter. Macdonald volhardde in een onheilspellend stilzwijgen; zijn reusachtig lichaam was meer gewikkeld dan gekleed in een grote massa witte stof; in zijn hand droeg hij een grote parasol van levendig groene kleur.

Zijn gezicht was heel bleek en had het loden doorschijn van een gekookte artisjok; — Het was omlijst door een rode baard, met grijs doorstreept, als donker vloedwater met schuim. Tenslotte bemerkte ik, dat de reden waarom hij met zijn voorhoofd als op mij toe wilde bonzen, een ongelooflijke loensheid was — een loensheid, die deed denken, dat hij een slangachtige, verbluffende toer wilde uitvoeren met zijn halsspieren.

Zijn houding behield een soort wantrouwige ondoorgrondelijkheid. De hand, waarmee hij mijn brief aannam was heel groot, heel wit en zag er uit of ze in het gevoel afschuwelijk week zou zijn. Met z'n andere hand zette hij een parelmoeren bril op zijn neus — waardoor hij precies een cobra leek — en begon te lezen. Tot zover had hij nog precies absoluut niets gezegd. Voor hem en wat hij vertegenwoordigde, had ik nu Carlos verworpen en wat deze vertegenwoordigde. Ik voelde, dat ik verdiend had met gejuich ontvangen te worden. Maar niets van dat alles. Heel bedachtzaam, heen en weer zwaaiend — parasol en al — met de langzame beweging van een doezelende olifant, las hij de brief. Eenmaal sloeg hij zijn ogen van boven de parelmoeren randen peinzend naar mij op. Hij was zo traag, zo bedachtzaam, dat ik beken mij te hebben afgevraagd of Carlos en Castro nog aan boord zouden zijn. Het scheen op z'n minst een half uur te duren eer Macdonald zijn keel schraapte, met een geluid, niet ongelijk aan het gezucht van een defecte pomp, en een heel pieperig stemmetje vroeg:

„Waarmee kun je je identiteit bewijzen?"

Ik bezat verder geen enkel bewijs en begon, beschaamd als een pauper voor 't armbestuur, aan mijn knoopsgaten te plukken. Plotseling daagde mij tevens de zekerheid dat Carlos, ook al zou hij er in toestemmen voor mij te getuigen, mijn kansen slechts zou bederven.

De gedachte kan ik niet van mij afzetten, dat het niet veel gescheeld heeft, of ik was als een zwerver de straten van Kingston opgejaagd. Mijn plechtige verzekeringen werden door Macdonald enkel met hele reeksen korte hm's beantwoord. Ik weet niet wat ten slotte zijn bezwaren overwon; hij had niet in het minst getoond, dat hij toegankelijker geworden was voor mijn woorden, maar eensklaps zich omwendend, maakte hij met een van zijn slappe handen een beweging, waaruit ik begreep dat ik hem maar moest volgen.

Het gehele dek was overstroomd door een woelige menigte kakelende negers, met gespierde armen en stevige schouders. Al die blinkendzwarte gezichten schenen elk ogenblik opengesperd te worden om rijen wit te tonen, en waren bevlekt als ingelegde oogballen. Het leven, dat zij maakten, was een verbijsterend lawaai. Ze sleepten als doelloos allerlei bagage heen en weer. Een grote, zachte bundel beddegoed lichtte mij bijna van de voet. Er was geen ruimte om je te bewegen. — Macdonald maakte met de stok van zijn parasol om hem heen een paar duimen van het dek vrij; maar de doorgang, die hij voor zichzelf maakte, sloot weer achter hem.

Plotseling kwam ik in het gedraaf en gejacht op een kleine vrije ruimte, naast een stapel dozen. Daaroverheen stond de hoekige gedaante van Nichols, den tweeden stuurman. — Hij keek mij aan, en scheen zijn gelige ogen samen te schroeven.

„Ga je aan land?" vroeg hij. „Ben je dien opgeblazen kameraad kwijt?"

„Zijn het jouw zaken?" prevelde ik kregelig.

Plotselinge, felle dreiging kwam in zijn gele ogen.

„Waag het niet te komen naar je weet wel", zei hij. Ik heb geen spionnen nodig bij mijn werk. Er is daar een man, die je fijne ruggegraat zal breken, als hij je te pakken krijgt... Waag het niet. Nu niet en nooit."

TWEEDE DEEL.

HET MEISJE MET DE HAGEDIS.

EERSTE HOOFDSTUK.

„Rio Medio ?" zei Señor Ramon mij, bijna twee jaar later. "De caballero heeft een nogal hoge dunk van mijn kennis."

Door zijn gouden bril richtte hij op mij een ondoorgrondelijke, aandachtige blik.

Hij was op de galerij voor zijn magazijn in Spanish Town. Lange zonneblinden klapperden zacht heen en weer. Voor de volgende deur kondigde een groot uithangbord aan: Redactie en administratie van „The Buckatoro Journal." —

wordt vervolgd.

(Verschenen in boekvorm bij de N.V. Het Nederlandse Boekhuis te Tilburg en verkrijgbaar in iedere boekhandel.)

wetgeving der Kolonie. Blijkbaar wordt hier bedoeld op de periode gedurende welke de Staten bestonden uit uitsluitend gekozen leden.

Die periode ving aan in 1902.
Tot zover de West.
Het is zeker niet erg vriendelijk.

ALGEMEEN POLITIEK OVERZICHT.

Enkele weken geleden hebben we reeds onze vrees geuit omtrent de onregelmatigheden in Palestina, die toen nog slechts de vorm hadden van staking en rivaliteiten tussen Joden en Arabieren.

Thans echter zijn deze ontaard in openlijke rebellie. Overal trekken gewapende Arabieren het land door, een ieder dodend die niet van hun ras is.

De Engelse regering heeft uit Egypte legerversterkingen gezonden en ook oorlogschepen aan de Palestijnse kust zijn tot verder ingrijpen gereed. Maar tegen de Nomadische Arabieren, wier leven de woestijn is, zal de strijd voor Europese soldaten zeer moeilijk zijn, vooral in de verzengende hitte, welke Palestina in het komende seizoen wacht.

Engeland staat hier nog voor zeer grote moeilijkheden.

In de Europese politiek is het altijd nog stil, doordat Frankrijk geheel wordt ingenomen door binnenlandse politieke moeilijkheden, in de laatste dagen verergerd door een staking. Leon Blum is nog steeds aan het werk met de vorming van zijn Ministerie en we zouden dus mogen verwachten, dat het iets degelijks worden zal. Echter worden deze verwachtingen weer tot een minimum teruggebracht, wanneer we horen, dat o.a. tot Minister uitverkoren is Madame Curie, met haar man, de ontdekker van het Radium. Als men in Frankrijk uitgaat van het idee, dat Ministerzetels beloningen moeten zijn voor gepresteerde diensten, dan kunnen ze deze benoeming aan het Ministerie van Openbare Gezondheid accepteren.

Maar of dergelijke benoemingen nu voor het Staatsbestel goed zijn?

Nog werden dezer dagen ook weer als Minister benoemd Boncour en Chautemps, deze laatste dan als Minister van Buitenlandse Zaken.

Chautemps.

Omtrent de Italiaans-Abessynische kwestie, schijnt de Volkenbond nu weer te zullen wachten tot September.

Het spreekt boekdelen voor de prestige van de Volkenbond.

Italië schijnt er zich niet veel om te bekommeren. Het heeft er ook maar van afgezien een vertegenwoordiger naar Genève te sturen: Dat de sancties tot dan zullen gehandhaafd blijven, schijnt ook al van niet veel belang meer. Want practisch hebben deze in de laatste maanden veel van hun scherpte verloren. Vooral in Noord- en Zuid Amerika schijnt men er heel slecht aan te houden en langzamerhand neemt het economisch leven weer zijn gewone gang. Er is in Italië zelfs ook al meer vrijheid toegestaan in het gebruik van benzine.

In Abessynië doet Italië of het land blijvend in zijn bezit zal blijven en hoe langer het dus duurt, dat de Volkenbond een beslissing neemt, des te meer kans is er, dat de Bond mettertijd eenvoudig kennis zal moeten nemen van een fait accompli.

Er is intussen al weer een nieuwe vice-koning. Badoglio zit maar liever met mindere titels in Italië. In de Italiaanse politiek is deze veldmaarschalk een geheimzinnige figuur. Zeer zeker is hij een knap militair. In een aantal maanden waarin de Bono slechts enkele mijlen vooruitkwam, heeft Badoglio het gehele rijk van Ethiopië veroverd.

Maar dat hij niet aanstonds benoemd is tot opperbevelhebber in Abessynië, schijnt zijn oorzaak te vinden in het feit, dat Badoglio zich alles behalve met het Afrikaanse avontuur verenigen kon en van uit deze gezichtshoek is ook weer te begrijpen, dat hij zijn vice-koningschap maar weer spoedig heeft neergelegd.

Spanje wordt nog steeds beheerst door de rode terreur. Op een laatste dagen waren er maar even 27 brandstichtingen en daaronder de prachtige oude Kathedraal van Oviedo.

België leeft nog in de crisis, ontstaan door de verkiezingen. Het Kabinet is demissionair.

Ook in de Senaat hebben de Katholieken 8 zetels verloren ten koste van de Rexisten (fascisme) die er 8 wonnen. De Vlaamse nationalisten wonnen 4 zetels en verder bleven de verhoudingen hetzelfde.

In Oostenrijk scheen, volgens de berichten, de toestand een ogenblik alarmerend: het is echter ook mogelijk, dat slechts de berichten alarmerend waren en de toestand niet.

Maar ofschoon de moeilijkheden niet van de lucht zijn, laat het zich toch aanzien, dat de Minister van Oorlog er in slagen zal de verschillende weerkorpsen alle onder te brengen onder één staand Nationaal leger.

In Venezuela blijft de toestand onzeker.

In de olievelden van Maracaibo dreigde deze week weer een staking, die door tussenkomst van de Regering nog drie dagen is uitgesteld kunnen worden. Mogelijk is het echter, dat bij het verschijnen van dit blad deze toch nog uitgebroken is.

Verder vonden we onder de telegrammen nog een bericht, dat in de Staat Tachira alle ambtenaren met aan het hoofd de president hun ontslag genomen hadden, als protest.

Dergelijke berichten uit dit land, waar nog al een sterke censuur heerst, zeggen ons altijd nog meer, dan de nuchtere inhoud weergeeft.

Ten slotte kunnen we nog mededelen, dat in de wedloop om bewapening, waarover we in ons vorig overzicht schreven, ook Tsjecho Slowakije is gaan meedoen met extra credieten voor militaire doeleinden.

NEDERLAND.

WAT LEEST HOLLAND?
Een Enquete.

De boekenweek was voor een redacteur van het dagblad „De Avondpost" aanleiding tot het uitschrijven ener enquete, zoals destijds was ondernomen door „Het Getij". De vraag luidde n.l.: welke zes boeken zoudt gij meenemen, als gij naar een onbewoond eiland verbannen werdt?

Het aantal ingekomen antwoorden schijnt zeer groot te zijn geweest, de aard der antwoorden zeer uiteenlopend, maar het trof den enquêteur, dat een groot aantal lezers hun keuze deed uit de religieuze litteratuur. Hij schrijft:

„Wat ik met het mij toegezonden materiaal nu echter wel meen te mogen doen, is, uit de veelheid van gegevens een paar opmerkingen te maken met betrekking tot de algemene tendenz.

Deze is zeer ernstig. Het heeft mij getroffen, zoveel keus er gedaan is uit de meer religieuze litteratuur. Behalve de Bijbel, die vrijwel algemeen nummer één staat — tref ik aan — en ik doe maar een greep —: Emerson: Verheug u te leven; Thomas á Kempis; Anker Lorsen's „De Steen der Wijzen" en Wilma: „De lichte nacht". Deze keus is toch opmerkelijk, omdat zij wijst op bezinning en op rust. De poezië is vertegenwoordigd in Guido Gezelle, Nyhoff; Werumeus en Wydeveld. Ook hier tekent zich datzelfde geestelijke perspectief af, dat bovendien nog 'n accent krijgt door een onderschrift als — ik citeer letterlijk — onder de handtekening: „Een jongeman van 21 jaar, zonder eiland, vol van verlangen naar de stilte." En het is misschien nog het meest verklaarbaar, bij de door hem gekozen boeken, ook dat te vinden over Anna Pawlowa.

Wanneer ik mijn materiaal wat anders rangschik — statistieken hangen ook veel af van de indeling — dan komt er nog iets merkwaardigs aan het licht, n.l. een vrij algemene keuze op Dickens. „Alle Dickens, die ik maar bemachtigen kan," schrijft een 40-jarige dame, die zich helemaal niet oud voelt worden."

CURAÇAO.

Examens.

De examens der Vereniging van Leraren in het Boekhouden en Handelscorrespondentie te Amsterdam zullen in Curaçao worden afgenomen op 15 en Juni a.s.

Aanmeldingen moeten geschieden vóór 10 Juni 1936 bij den Inspecteur van het Onderwijs.

Zilveren Jubilé.

Op Donderdag 4 Juni viert Frater Ildefonsus zijn Zilveren Kloosterjubilé.

Geboren te Wijk bij Duurstede op 23 Dec. 1893, werd hij op 4 Juni 1911 ingekleed in de Congregatie van de Fraters van Tilburg.

Op 2 Febr. 1917 kwam hij op Curaçao, met het laatste schip, dat gedurende de wereldoorlog van uit Nederland naar Curaçao is uitgevaren.

Een reis dus zeker niet zonder gevaren.

Fr. Ildefonsus is werkzaam geweest op Bonaire, op de St. Josephschool op Pietermaai en op het St. Thomascollege, waar hij thans nog werkzaam is en geldt als een der beste onderwijzers. Voor zover we ons herinneren, kan Fr. Ildefonsus niet bogen op tal van actes, maar wel, en wat van veel meer waarde is, op grote tact en toewijding.

Zijn klas is dan steeds ook een der beste. Ver voor het jaar teneinde is, is hij klaar met zijn stof en goed. En met steeds even goede, immer evenwichtige stemming is hij de geziene man bij leerlingen en confraters.

Alleen wanneer een klas minder groot is, dan is er misschien voor enkele dagen althans een uitzondering in die stemming. Want hoe groter de klas, des te liever voor Fr. Ildefonsus en des te beter gaat het ook.

Moge deze degelijke levensmeester nog vele jaren voor onze Missie bewaard blijven!

MINIATUUR-POLICE. Kleine Londense boys in het Hyde Park, die ook al graag de grote mensen nadoen.

Welkom.

Met het ss. „Costa Rica" worden Zondag hier verwacht de nieuwe Missionarissen de Eerw. Paters Offermans, Weyers en Boradori.

Met het ss. „Baralt" wordt hier verwacht de Pastoor van Rincon, de Zeer Eerw. Pater de Valk, die van hier voor verlof vertrekt naar Nederland. Pater de Valk gaat via Porto-Rico om zijn broer te bezoeken, die daar missionaris is.

Voor de Curaçaoenaars in Cuba.

Maandag vertrekken de Heren Meersma, hoofdinspecteur van Politie en Sterling naar Carthagena om vandaar per vliegmachine naar Cuba te gaan tot het instellen van een onderzoek, hoever het mogelijk is tegemoet te komen aan de in de laatste tijd vernomen verlangens van Curaçaoenaars, aldaar werkzaam, om naar dit gebiedsdeel terug te keren.

We wensen deze heren veel succes.

We juichen het ten zeerste toe, dat er eerst een onderzoek naar deze klachten wordt ingesteld. Het is in de laatste jaren verschillende malen voorgekomen, dat er dergelijke verlangens werden uitgesproken, waaraan het Gouvernement dan beantwoordde, door het sturen van een boot, om deze mensen terug te brengen naar hun land en familie.

Helaas wanneer het dan zover was, kwamen deze boten terug haast zonder mensen.

Een onderzoek van te voren en een regeling is dus zeer gewenst, om onnodige grotere onkosten.

Merkwaardige berichtgeving.

Reeds verschillende malen hebben we er op gewezen, dat de berichtgeving op Curaçao schijnbaar onder een merkwaardige censuur staat.

Wie geregeld luistert naar de Aneta-berichten uitgezonden door Batavia 's morgens 7 uur Curaçaotijd, ofwel de Aneta-berichten door de Phohi, zal bemerken, dat verschillende berichten daar medegedeeld, in de Beurs- en Nieuwsberichten gemist worden.

We willen hiervan de Beurs- en Nieuwsberichten niet de schuld geven. We willen zelfs niet zoeken naar de schuldige, die de Aneta-berichten, welke over verschillende schijven tenslotte in de Beurs- en Nieuwsberichten komen, censureert.

Het is ons niet om de persoon te doen maar om de zaak.

Zo hoorden we Woensdagmorgen uit de Aneta-berichten van Batavia, dat het N.S.B. eerste-kamerlid Graaf Marchant d'Ansembourg als gevolg van de nieuwe veroordeling van de N.S.B. door de Nederlandse bisschoppen, ontslag heeft genomen èn als lid der N.S.B. èn als Kamerlid.

Onze Curaçaose berichtendienst had daar niets over.

We vinden ook dit feit weer merkwaardig.

Bijkantoor H.B.U. op Aruba.

We lazen in de telegrammen:

De directie van de Hollandse Bank Unie deelt mede dat per 1 Juni een nieuw kantoor te Oranjestad (Aruba) geopend zal worden. Naar wij vernemen zal vermoedelijk den heer Ronday de leiding van dit bijkantoor worden opgedragen.

De Heer Daponte agent K.N.S.M. in Suriname.

De heer C. A. J. Kwast die 28 Juni a.s. Suriname verlaat, na ruim twintig jaar het Agentschap van de K.N.S.M. (vroeger K.W.I.M.) te hebben waargenomen, zal worden opgevolgd door den heer M. N. Daponte, die 8 Juni per s.s. van Rensselaer via New York wordt verwacht in Paramaribo.

De heer Daponte was van Juli 1922 tot Augustus 1923 in Suriname werkzaam op het kantoor van het Agenschap. Hij is gehuwd met een dochter van wijlen den heer H.J. Bosch, vroeger vertegenwoordiger van de Cie des mines d'or de la Guiane Hollandaise. Vele jaren was hij werkzaam op de verschillende Agentschappen van de K.N.S.M. in West Indië en was op Curaçao tijdelijk waarnemend voor den heer Kiès.

BEKENDMAKING.

Hierbij wordt bekend gemaakt, dat de Heer **Mordechay Mozes Montefiore Levy Maduro**, koopman, wonende te New York, als vennoot toegetreden is tot de handelsvenootschap onder de firma S. E. L. MADURO & SONS, gevestigd op Curaçao.

Vorige bekendmakingen hebben plaats gehad in „De Curaçaosche Courant" van 10 Juli 1925, No. 28, en in „De Curaçaosche Courant" van 20 December 1918, No. 51.

Curaçao, 20 Mei 1936.

S. E. L. Maduro & Sons.

BEKENDMAKING.

Ondergeteekende maakt hierbij bekend, dat zij den heer MILTON H. L. MADURO tot hare algemeene gemachtigde heeft benoemd.

Curaçao, 20 Mei 1936.

S. E. L. MADURO & SONS

Voor Hollands sprekende katholie[ken]

De wekelijkse kerkelijke diensten in [de] stadparochies.

Parochiekerk Pietermaai:

's Zondags:
H.H. Missen: 4½. 6. 7½ (kindermis) 8½ (Hoogmis).
Lof: 's Avonds 6½.
In de week: H.H. Missen 6. 6½ u[ur]

Parochiekerk Otrabanda:

's Zondags:
H.H. Missen om 4¾. 7 (kindermis)
Om negen uur Pontificale Heilige [Mis]
In de week: H.H. Missen 6. 6½ u[ur]
Lof: 's Avonds 7 uur.

Isla kerk:

's Zondags:
H.H. Missen om 5 uur en kwart [voor] 8 (met Hollandse preek).
Biechthoren — Zaterdag 4—6 uur.

Parochiekerk San Mateo:

's Zondags:
H.H. Missen 4¾. 7 (Kindermis, 9 (Hoogmis).
Lof: 's Avonds 7 uur.
In de week: H.H. Missen 6. 6½ u[ur]

K
KRO
O

Wereldprogramma
19.24—20.24 uur Curaçaotijd.
Via P.C.J. Golflengte 31.28

Op Zondag, 31 Mei 1936.

1. Wien Neerlands Bloed.
2. Nederlandse Pinkstergebrui[ken] door J. H. Nannings.
3. Gramofoonmuziek.
4. De Wereld in Vogelvlucht, d[oor] Paul de Waart.
5. Van en Voor de Missiepost.
6. Vaderlandse Kroniek of Gra[mo]foonmuziek.

Koloniale Uitzending van de K.R.O.
Via P. H. I. op Golflengte 25,57 M.
Van 9—10 uur Curaçaotijd.

1. Mars.
2. Gramofoonmuziek.
2. Pinksterfeest, door J. Dito O.P.
4. De Wereld in Vogelvlucht, d[oor] Paul de Waart.
5. Vaderlandse Kroniek of Gra[mo]foonmuziek.

Onderscheiding.

Door de Regering van Haiti is den Heer H. M. Chumaceiro, vice-pr[esi]dent van de afdeling Curaçao van [het] Nederlandse Rode Kruis, de hoge [on]derscheiding verleend van het offic[iers]kruis van de Nationale Orde „Hon[neur] et Mérite" van de Republiek van Ha[iti].

Aan den Heer Chumaceiro onze [ge]lukwensen voor deze welverdiende [on]derscheiding.

In dank ontvangen.

Van de K.L.M. de uitgebreide geïll[us]treerde Tijdtafel van de vlieglijnen [de]zer Maatschappij.

Van de „Italian Line", agenten Fir[ma] Wed. John Gaerste, een broch[ure] „Italy".

Pater John Schonewolf.

Woensdagavond werd in de Radio Valencia vernomen, dat de Eerw. H[eer] John Schonewolf, priester in Vene[zuela] en Curaçaoenaar van geboorte, in [een] politiek gesprek door een Venezol[aan] geschoten was.

Door Zijne Excellentie den Gou[ver]neur werd Donderdag om inform[atie] een telegram gestuurd naar Hr. [de] Gezant in Caracas.

Vrijdag kwam bericht terug, dat [Pa]ter Schonewolf slechts gewond [was]. Bij de familie kwam diezelfde dag [een] telegram, dat hij het thans zeer g[oed] maakte en die morgen reeds de H. [Mis] had gelezen.

C. V. B.

Wij vestigen er nogmaals de aand[acht] op, dat voor de wedstrijd, gespeeld op [het] terrein Scherpenheuvel de bus vijf[en]veertig minuten vóór de aanvang [ver]trekt van 't Wilhelminaplein (voor [het] letico van de politiewacht Rio Cana[rio]). De spelers worden verzocht op tijd a[an]wezig te zijn.

Er zijn mensen, die alleen naar [de] wijnfles hebben gegrepen, omdat [het] water hun aan de lippen stond.

Dankbaarheid is als een kostbaar O[os]ters reukwater, dat in duurzame va[ten] wordt bewaard.

Een vreugde, welke niet verw[acht] wordt, is een dubbele vreugde.

Wie in veler mond is, geraakt ga[uw] tussen veler tanden.

DE WERELD IN VOGELVLUCHT.

Overgenomen uit „Boletin Comercial" en „Beurs- & Nieuwsberichten".

Naar het officiële Russische persagentschap mededeelt, heeft de Sovjetrepubliek dit jaar reeds 2600 ton synthetische rubber geproduceerd en indien het werkplan voor 1937 geheel uitgevoerd kan worden zal Rusland onafhankelijk zijn van buitenlandse rubberimport.

Te Rome zal een standbeeld worden opgericht voor Mussolini. Het beeld zal 260 voet hoog worden, hoger dan elk gebouw in Rome.

De afstand kin tot voorhoofd zal 10.32 meter bedragen. In elk been wordt een lift aangebracht voor de bezoekers van een restaurant, dat rond de schouders wordt aangelegd.

In de Romeinse helm van het beeld zal een zoeklicht van 4 mill. kaars worden aangebracht ten behoeve van de luchtvaart.

De Queen Mary, de grote Engelse superliner is op de eerste reis naar New York, waar het schip Maandagmorgen wordt verwacht.

Volgens de laatste berichten wordt niet verwacht dat de Queen Mary het record van de Normandië zal breken.

Aan de Universiteit te San Francisco is een corruptie ontdekt, in de verlening van een bul als rechtsgeleerde.

Sinds deze zaak aan het rollen is gebracht, wemelt het in de Amerikaanse dagbladen van beschuldigingen aan het adres van verschillende universiteiten waar het professorencorps gedeeltelijk corrupt zou zijn.

In Frankrijk is een grote staking uitgebroken in de Metaalindustrie.

Voor verder nieuws, zie ALGEMEEN POLITIEK OVERZICHT.

UIT NEDERLAND.

De Tweede Kamer plaatste Mr. van der Meulen als eerste op de lijst voor de benoeming tot Raadsheer van de Hoge Raad van Justitie.

Te Amsterdam werden de reorganisatie-voorstellen, die door de directie van de K.N.S.M. ingediend werden, met 2748 tegen 40 stemmen door de obligatiehouders aanvaard. De directie ziet zich echter genoodzaakt verschillende veranderingen in het oorspronkelijke programma van hervormingen aan te brengen.

Het college van B & W te Amsterdam heeft de gemeenteraad voorgesteld om 38 scholen op te heffen, terwijl 105 klassen naar andere onvoldoende bezette scholen overgebracht zullen worden. Vermoedelijk zullen hierdoor ongeveer 125 leerkrachten overcompleet worden.

Te Vianen werd met enige plechtigheid de nieuwe brug over de Lek voor het verkeer geopend. Dit is een zeer belangrijke verbetering daar de veerpont sinds jaren onvoldoende was.

Ter gelegenheid van het jubileum van Sir Henry Deterding zal op de terreinen van de „Koninklijke" op het landgoed te Werve, nabij Rijswijk, tussen 10 Juli en 14 Juli aanstaande een „Olie-Olympiade" gehouden worden. De wedstrijden, die uit den aard der zaak een internationaal karakter zullen dragen, omvatten, athletiek, schermen, tennissen en zwemmen. Sportvertegenwoordigers uit 20 landen, waar dochtermaatschapijen van de Koninklijke gevestigd zijn, zullen aan de kamp deelnemen. In totaal zullen 40 Nederlandse deelnemers van de partij zijn. Het staat thans nog niet vast of de schenker van te Werve, Sir Henry Deterding persoonlijk een deel van de wedstrijden zal bijwonen.

In Juli zullen nieuwe onderhandelingen geopend worden voor een Spaans-Nederlands handelsverdrag.

Tijdens haar bezoek aan Amsterdam bezochten de vorstinnen de nieuwe wijken van Plan West en het Binnengasthuis.

De directie van de Wieringermeerpolder heeft de bouw van 45 boerderijen aanbesteed, tot een totaal bedrag van 80.000 gulden. Meer dan 25 firma's hadden ingeschreven. Een der voornaamste eisen was dat bij dit werk uitsluitend Nederlands materiaal gebruikt en Nederlandse arbeiders te werk gesteld moeten worden.

In verband met het electrificeren van de z.g. Diessellijnen, besloten de N. S. de volgende orders te plaatsen: bij de firma Werkspoor 53 electrische 2 wagenstellen, ingericht voor het vervoer van derdeklas passagiers. Bij de firma Beynes te Haarlem 74 motorrijtuigen en bij Allan Rotterdam 37 aanhangrijtuigen. De bestelling voor het electrische gedeelte en 200 tractiemotoren werd bij Heemaf Hengelo geplaatst. De electrische industrie te Rotterdam zal eveneens 30 tractie motoren vervaardigen.

De vereniging Ons Leger zal op 11 Juni een grote algemene leger en vlootdag houden, waar 50 officieren, 250 onderofficieren en niet minder dan 1100 minderen aan zullen deelnemen.

Woensdag is de jachtafdeling van Soesterberg naar Schiphol vertrokken. Totaal zullen op Schiphol 40 man met 19 toestellen komen. Het gehele komt onder leiding van Kapitein Van Weerden Poelman.

Onder verdenking van malversaties gepleegd te hebben werd in Den Haag een aantal personen gearresteerd. O.a. de chef van de huishoudelijke dienst van het landbouwbureau van de rekenkamer, verder een commies van het clearingsinstituut, die vermoedelijk grote sommen ten nadele van 's lands kas verduisterd hebben.

PINKSTEREN.

De Zaligmaker had zijne Apostelen toegezegd, dat Hij hun den H. Geest, den Trooster, zenden zou, en op wonderdadige wijze ging de goddelijke belofte in vervulling. Gesterkt, verlicht, geheiligd door de gaven, die over hen waren uitgestort, traden de Apostelen van alle vrees en bekommernis ontheven, naar buiten op, om voor Joden en heidenen de ware leer te prediken. Zij kenden geen schroom, zij kenden geen aarzeling meer. Zij waren vervuld van den H. Geest en zij konden zich aan allen en eenieder verstaanbaar maken. De Kerk, die was gesticht, ging zich verbreiden onder de mensheid. Geen grens, geen taal, geen stam, of volksaard mocht een beletsel zijn. Voor alle mensen had Christus geleden en was Hij gestorven; voor alle mensen waren de vruchten bestemd van de zevenvoudige gaven, door den H. Geest uitgestort over de hoofden van hen, die het Christendom moesten verkondigen.

En indrukwekkend was reeds op de eerste Pinksterdag het aantal dergenen die gehoor gaven aan het woord van den H. Petrus, om zich te bekeren en te laten dopen. Bij een getal van drieduizend traden ze op die ene dag toe. En die duizenden zouden straks vele duizenden worden, steeds aangroeiend en de waarheid der christelijke leer belijdend met hun woord, bezegeld met hun daad. De goddelijke kracht der zevenvoudige gaven wrochtte voortdurend wonderen. Zij deed alle gevaren trotseren en alle bezwaren overwinnen. Geen ruw geweld, geen lijden of vervolging vermocht haar te weerhouden. Het Christendom wierf overal zijn volgelingen en de Kerk wies als het mosterdzaadje tot een grote, krachtige boom, zijne brede takken steeds verder her- en derwaarts uitstrekkend!

Zo heeft zich het werk van den H. Geest de eeuwen door voltrokken, en zo blijft het zich ook voltrekken voor deze en voor de toekomstige tijd. De wereld zal altoos behoefte hebben aan Zijn gaven en Zijn vertroosting, aan het vuur Zijner liefde, en die behoefte gevoelen wij vooral in dagen van strijd en druk, van bekommering en lijden.

Bidden wij daarom met des te meer innigheid den Goddelijken Gever, dat Hij over ons geslacht de gaven doe nederdalen van wijsheid, verstand, raad, sterkte, wetenschap, godsvrucht en vreze des Heren, als het zevenvoudige onderpand van het geluk in tijd en eeuwigheid.

Schaduwen boven Groenland.

De Zeehond blijft uit. — Volksgezondheid geknakt.—Het land zonder gevangenis.

door H. B.

In de laatste tijd stond Groenland vaak in het middelpunt niet alleen van wetenschappelijke discussie. Talrijke expedities hebben in de loop der laatste jaren Groenland in alle richtingen doorkruist teneinde zijn bodemgesteldheid en... rijkdom aan mineralen te onderzoeken. De Duitse expeditie onder leiding van Dr. Wegener gold destijds uitsluitend wetenschappelijke doeleinden. Voor de eerste maal werd toen gebruik gemaakt van de propellersleden, waarmee men een heel eind op weg is, om dit tamelijk ontoegankelijk binnenland te exploreren.

Groenland is een reusachtig land, een continent haast, met een belachelijk schaarse bevolking. In 't geheel telt het vijftien duizend — zegge 15000 — mensen, die uitsluitend een smalle streek aan de Zuidkust van het land bewonen. Deze bevolking leidt werkelijk een typisch leven. Acht maanden van het jaar is het winter en wel een winter waarvoor het woord „barbaars" nog veel te zacht is. Wekenlang is het nacht. Daarom wordt het jaar voor den Groenlander in twee veel scherper gescheiden delen verdeeld als in Europa.

De Groenlander heeft tot nu toe slechts één „voorwerp" voor handel en bedrijf, dat alles voor hem betekende... Dat was de zeehond. Of nu de Groenlander bij de langzaam toenemende bevolking wat te hard van stapel gelopen is, of dat de zeehond zich ergens anders over gepikeerd voelt — is niet uitgemaakt. Het is echter een feit, dat de zeehond opvallend de Groenlandse kusten mijdt. Het gevolg was, dat de Groenlanders hun bedrijf moesten veranderen en dat wel zeer spoedig, wilden men een hongersnood vermijden. Op raad en onder protectie van Denemarken legde men zich nu op de veeteelt toe en wel op de eerste plaats op de schapenteelt. Uit Denemarkens gezegende gronden werden 1000 rasschapen naar Groenland gebracht en in het begin liet de zaak zich goed aanzien. Het bleek echter al spoedig dat deze verandering geen zegen voor Groenland betekende. De bevolking bekwam de verandering tenminste al slecht. Kenners van het land o.a. Professor Gripp, die in de afgelopen zomer de toestanden nauwkeurig bestudeerde, zijn eenparig van mening, dat de spreekwoordelijke gezondheid van het Groenlandsche volk zeer aan het afnemen is. Het verse zeehondenvlees, dat zo rijk is aan vitaminen kan slechts onvoldoende door ander dierlijk voedsel vervangen worden. Hierbij komt nog, dat men in de laatste 10 jaar haast overal in Groenland van de oude bontkleding tot de katoenen stoffen overgegaan is. De oude bontkleding, die direct op het lichaam gedragen werd, maakt een veel betere ademhaling mogelijk.

Interessant is, dat de Groenlanders eigenlijk een gemengd ras uit Eskimo's en Europeanen zijn. In tegenstelling tot vele andere gemengde rassen, vertoont het Groenlandse haast uitsluitend voortreffelijke eigenschappen. De biologische onderzoekers uit alle landen zullen in Groenland een zeer interessant exploratieveld vinden. De Groenlanders zijn haast allen blond en hebben blauwe ogen.

Dat de Groenlanders een zeer intelligent soort mensen zijn, is genoeg bekend. Met dit feit heeft Jean Paul in zijn „Groenlandse processen" reeds rekening gehouden. Feit is, dat op Groenland geen analphabeten zijn, zo men de enkele, haast ontoegankelijke nederzettingen aan de Zuid Oost kust ten minste niet meerekent. Groenland bezit op iedere 10 kinderen een school. Van het 7de tot het 14e jaar bestaat een algemene schoolplicht. Gedurende de lange winter worden talrijke ontwikkelingscursussen gegeven, die op hoog wetenschappelijk peil staan.

Bijna iedere Groenlander beschikt over een radio-toestel, dat hem met de hele wereld verbindt. Daar de Groenlander niet zo op sensatie belust is als wij, wordt hij door een geïllustreerd maandtijdschrift in de Eskimo-taal van de voornaamste actuele leerstof voorzien.

Aan dit maandschrift werkt heel Groenland mee, het is dus zeer uitgebreid en wegens de kleine oplage tamelijk duur. Het moet in ieder geval een genot zijn, redacteur in het hoge Noorden te wezen.

De trap van ontwikkeling in het Groenlandse volk wordt gekarakteriseerd door het volgende:

Op een Frans oorlogsschip dat verleden zomer in een Groenlandse haven aanlegde, bevonden zich meer analphabeten dan op heel Groenland.

Een Deense studie-comissie houdt zich gereed, binnen enkele weken naar Groenland te vertrekken om te beraadslagen over eventuele hulpmaatregelen.

De Volksraad van Groenland is ontevreden. Hij verlangt voor de Groenlandse visserij uitgebreider bescherming als totdusver. De bezoeken van vreemde handelsschepen worden van jaar tot jaar talrijker. Aan dit voortdurend toenemend scheepsverkeer schrijft de Groenlander ook het verdwijnen der zeehonden toe.

Schaduwen boven Groenland.

Het is hiertegenover maar een schrale troost, dat men op Groenland geen criminaliteit, geen misdaden kent. Een gewone twist kan een vrederechter gemakkelijk beslechten.

Groenland is dan ook het enige land ter wereld, dat geen gevangenis heeft.

Men stelle zich dat eens voor: 15000 mensen en geen gevangenis!

Twee gele spleetogen staarden in het duister.

De verborgen schat op het Cocoseiland.

door F. B.

Slechts 400 mijlen van de kust van Costa-Rica verwijderd ligt het rijkste en meest romantische eiland der wereld. Cocos, het eiland van de verborgen schat.

Ergens op dit eiland, diep onder de rotsen of onder het zand, onder manshoog gras en het struikgewas der jungle is een schat begraven, van fantastische waarde. Men taxeert deze schat op 250 millioen gulden.

De koele, honingzoele lucht, de groene, diepblauwe hemel, het groenblauwe water maken dit eiland tot een paradijs voor iederen kunstenaar. En toch hebben zich op dit kleine vlekje aarde verbitterde gevechten afgespeeld.

In lang vervlogen tijden maakten de zeerovers dit eiland dat ondanks zijn schoonheid onherbergzaam en bovendien zeer afgelegen is, tot een schuilplaats voor hun geroofde goederen.

Typisch, dit kleine eiland, bewaart de schatten die het toevertrouwd werden nog altijd met een mysterieuze kracht. Telkens wanneer een schat verborgen werd, greep het noodlot in en verhinderde, dat hij weer opgegraven werd.

Men zou menen, dat men op een eiland, dat slechts 4½ mijl in doorsnee bedraagt, met gemak tenminste een deel van de schat vinden kon, maar niets is minder waar.

Betrouwbare berichten bewijzen, dat vele zeerovers, die eeuwen geleden op de zeeën rondzwierven, een toevlucht op dit eiland zochten, en men mag gerust aannemen dat een ieder, die hier zijn goud en juwelen achterliet, meende dat dit eiland zijn persoonlijk geheim was. Het is wel eigenaardig, dat zovelen juist dit eiland tot bergplaats van hun schatten kozen, die ze nooit meer zouden terug zien.

Hoe deze schatten op het Cocoseiland kwamen is een even romantische als ontstellende geschiedenis.

Kapitein Davis was wel de eerste, die de voordelen van het Cocoseiland als bergplaats voor geroofde goederen begreep. Op zekere dag toen hij Guayaquil uitgeplunderd had, zeilde hij naar het eiland en verborg daar zijn schat. Men veronderstelt echter, dat hij hem later weer opgegraven heeft, want hij leefde lange tijd als een man in bonis.

Benito Bonito was een andere booswicht, die door roof en moord rijk geworden was. Hij kwam in 1818 op het eiland en begroef daar zijn schatten waaronder zich ook dolken met juwelen bezet, bevonden, verder staven van goud en zilver en andere kostbaarheden die aanzienlijke burgers van de stad Lima aan een zekere kapitein Thompson toevertrouwd hadden, daar zij een plundering der stad verwachtten.

De gewetenloze kapitein lachte in zijn vuistje en droomde reeds van de voordelen, die deze rijkdommen hem zouden opbrengen. Maar zover zou het niet komen. Bij een storm verloren Benito en zijn bende, behalve Thomson het leven en ook deze zou zijn schatten nimmer terugzien. Hij wist wel waar alles begraven was, want hij had een kleine tekening, die de schuilplaats nauwkeurig aangaf. Maar hij kon geen bemanning vinden, waarop hij vertrouwen kon en daar hij vreesde, dat zij hem naar het leven zouden staan, wanneer hij een expeditie uitrustte, besloot hij toen het geheim met zich in het graf te nemen.

In zijn laatste uur kwam hij echter terug op zijn besluit en vertelde Keatings, in wiens huis hij stervende lag, alles omtrent de verborgen schatten. Deze man gelukte het een aantal kannibalen bijeen te brengen, hij deelde hen het geheim van de schat mede, beloofde hoge sommen als beloning en zeilde weg.

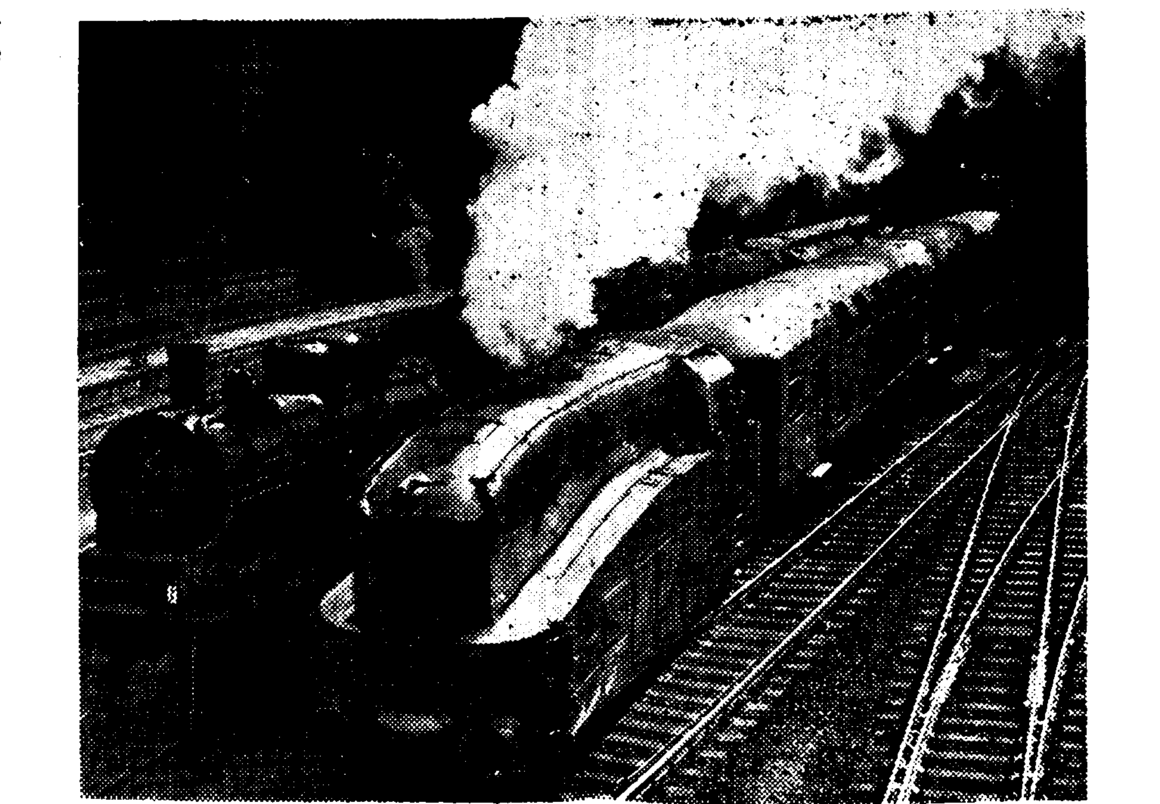
De overlevering meldt, dat Benito, toen hij de schat verborg, een vloek uitgesproken heeft, die ongeluk zou brengen over eenieder die naar deze rijkdom een hand uitstak. Iets moet hier wel van waar zijn, want allen, die zich de schat wilden toeëigenen, trof een vreselijk lot en ook Keatings bleef hiervan niet gespaard.

Hij vond met zijn bende wel de plaats waar de schat verborgen was, maar het gelukte toch niet hem van het eiland te krijgen. Of de mannen door de hitte bevangen werden, ofwel dat de rum hen in 't hoofd gestegen was, of wel dat 't vooruitzicht op zo grote rijkdommen hen buiten zich zelven gebracht had, dat is niet meer vast te stellen... maar het is een feit, dat zij elkander als razenden te lijf gingen en dat er niet één levend ontkwam.

Enige jaren geleden werden drie matrozen bij een schipbreuk op het Cocoseiland geworpen en daar zij over de schat hadden horen spreken, gingen zij op zoek. 't Was werkelijk niet gemakkelijk tot 't eiland door te dringen. Muskieten, lianen en dicht struikgewas zijn goede wachters voor de begraven rijkdommen. Doch waar de best uitgeruste expedities niet het minste succes konden behalen, hadden deze drie matrozen geluk. Na korte tijd reeds vonden zij gouden munten, staven, dolken en zwaarden met juwelen bezet. Zij zwoeren echter niemand iets van hun vondst te vertellen en toen zij door een schip gered werden, kwam geen woord over hun lippen. In een Australische haven kochten zij een schip en begaven zich weer naar het eiland. Een vreselijke storm vernielde hun vaartuig en ofschoon een hunner gered werd en heden nog leeft, kan hij niets meer uitgestotterd krijgen dan „Twee gele ogen staarden uit het duister."

Ieder expeditie bewijst opnieuw, dat het bijna een onmogelijkheid blijken zal de schat te vinden. Een kapitein kreeg een flinke uitbrander, toen hij enkele jaren geleden 300 man op het eiland bracht en regeringskruit als springstof gebruikte.

Zelfs nog kortgeleden hadden formele gevechten op het Cocoseiland plaats. Er kwamen tegelijkertijd verschillende expedities op het eiland aan, allen met hetzelfde doel: n.l. zoeken naar de schat. En wanneer de mensen die naar geld en goed jagen, elkander ontmoeten op een eiland ver weg van de beschaafde wereld, dan denken zij om geen wetten!...

EEN KAARTJE DERDE-KLAS TWEEDE ETAGE. In Duitsland is de eerste trein met twee etages in gebruik genomen. De foto toont de nieuwe trein die zijn eerste rit begint in het station te Hamburg.

Als het onverwachte gebeurd is, zijn er altijd mensen, die het hebben zien aankomen.

Alles tegelijk willen doen, is niets doen.

Het meest betrouwbare „rechtsgevoel" is nauwgezet van geweten.

Er bestaan zeven sociale hoofdzonden in de wereld: 1. Politiek zonder principes. 2. Rijkdom zonder arbeid. 3. Genoegen zonder beheerstheid. 4. Kennis zonder karakter. 5. Handel zonder moraliteit. 6. Weaenschap zonder humaniteit. 7. Godsdienst zonder opoffering.

DE FILM VAN DE WEEK.

Van 1 tot en met 7 Juni 1936.

A. Onderstaande films kunnen beschouwd worden als niet aanstootelijk en geschikt voor publiek vermaak.

In Cinelandia.

Father Brown Detective.
Iron Duke.
Big Stampede (kinderen).
Great Air Mystery (kinderen).

In Hollywood.

Crusades.
Curly Top.
It's a Gift.

B. Onderstaande Films bevatten gedeeltes die aanstoot kunnen geven, wegens gewaagde toespelingen, grofheden, misleidende voorstelling van zaken of gebrek aan kiesheid. Deze films worden niet positief goed- noch afgekeurd, maar zijn TOELAATBAAR VOOR GEESTELIJK VOLWASSENEN.

Een bezoek aan deze films kunnen we in 't algemeen niet aanbevelen.

Roxy.

One New York Night.
Het leven is niet Kwaad.

Cinelandia.

Gay Divorce.
In Caliente.
New Adventures of Tarzan.

Hollywood.

One New York Night.
Flying down to Rio.

De andere in deze lijst niet genoemde films, moeten of wel omdat ze slecht zijn, of wel omdat hier geen beoordeling over gegeven is, vermeden worden.

Bekendmaking.

Bij gouvernements-beschikking van den 21n. April 1936 No. 738, is bepaald dat het plein omsloten door een gedeelte van de Hoogstraat, de Curaçaostraat en de Belvedèrestraat van JUNI d.j. af den naam van

LEONARD B. SMITH PLEIN

zal dragen.

Op 2 Juni a.s. zullen de straatnaamborden worden aangebracht en zal de overnummering plaats hebben van de huizen aan dat plein gelegen.

De Gouvernements-Secretaris,
GRONEMEIJER.

SPORT-RUBRIEK

Officiële Mededelingen
VAN
"De Curaçaose Voetbalbond."

WEDSTRIJD-PROGRAMMA.

De wedstrijden van de A-klasse vangen alle aan om 4,30 uur. De wedstrijden van de B-klasse vangen aan om 3 uur, behalve de wedstrijden aangegeven met 'n *, deze beginnen om 4.30 uur.

A-Klasse.		B-Klasse.	
MUNDO NOBO			
31 Mei :	J.-Holland 1—Volharding 1		
1 Juni :	R.C.C. 1—S.U.B.T. 1	1 Juni :	J.-Holland 2—Hercules 2
7 Juni :	Bondselftallen	7 Juni :	J.-Holland 2—Volharding 2
14 Juni :	Hercules 1—Ajax 1	14 Juni :	Transvaal 2—P.S.V.
21 Juni :	J.-Holland 1—Transvaal 1	21 Juni :	Volharding 2—P.S.V.
RIO CANARIO.			
		7 Juni :	R.C.C. 2—S.U.B.T. 2
		7 Juni :	Asiento 2—Transvaal 2 *
14 Juni :	Asiento 1—R.C.C. 1	14 Juni :	D.D.V.O.—Be Quick
		21 Juni :	Atletico—D.D.V.O.
		21 Juni :	Asiento 2 —S.U.B.T. 2 *
SCHERPENHEUVEL.			
1 Juni :	Scherpenh. 1—Transv. 1	1 Juni :	Atletico—P.S.V.
		7 Juni :	Hercules 2—Feijenoord
		7 Juni :	Scherpenh. 2—Atletico *
14 Juni :	Scherpenh. 1—S.U.B.T. 1		
		21 Juni :	Ajax 2—Feijenoord
		21 Juni :	Scherpenh. 2—Hercules 2*

Het Bondsbestuur heeft vernomen dat spelers van de was-gelegenheid gebruik maken om hunne schoenen af te wassen. Het Bestuur zal ernstige maatregelen treffen tegen spelers die hierop betrapt worden.

Nog steeds zijn er spelers die in het bezit zijn van de C.V.B.-eigendommen zoals kousen, broeken, e.d. Het Bestuur vraagt dringend om deze vóór den 10den Juni 1936 te retourneren aan den Commissaris van Materialen, de heer L. A. Faverey. Indien op deze datum de stukken niet geretourneerd zijn, zal het Bestuur zich verplicht zien stappen te nemen.

De spelers worden verder hierdoor verwittigd dat, met uitzondering van officiële gelegenheden, geen C.V.B. materialen (kousen, broeken e. d.) zullen worden uitgeleend.

Afgevoerd van de ledenlijst van Transvaal (wegens wanbetaling): J. Roos.

Alle inlichtingen, opgaven, e.d. worden gaarne verstrekt door den 1sten Secretaris-competitieleider, de heer H. A. Dennert, Breedestraat 181, telefoon 640.

Ingezonden.

(Buiten verantwoordelijkheid der redactie).

Mijnheer de Redacteur,

Ik verzoek U beleefd mij een plaats te willen verlenen in Uw veelgelezen blad, tevens Offciëel Orgaan van de C.V.B., voor het onderstaande.

De competitiewedstrijden van de C.V.B. zullen weldra een aanvang nemen. Van de zijde van het C.V.B.-bestuur is al het mogelijke gedaan om deze wedstrijden in alle opzichten te doen slagen. Zelfs is men er toe overgegaan, teneinde het voetbalspel meer in de belangstelling van het publiek te doen toenemen, geen entree te heffen voor dames, indien deze in het gezelschap zijn van een heer. Verschillende verenigingen zijn dit jaar toegetreden tot het verband van de C.V.B., wat ongetwijfeld de kans van slagen van de aanstaande competitie vergroot.

Ook de aangesloten verenigingen zullen het hunne bijdragen door dit jaar met sterke ploegen uit te komen, zodat wij er zeker van kunnen zijn, dat we elke Zondag prachtige wedstrijden te zien zullen krijgen. Maar waarom zou men nu om zijn elftal te kunnen versterken, zijn toevlucht moeten nemen tot maatregelen, die op z'n zachtst uitgedrukt afkeurenswaardig zijn?

Het komt de laatste tijd veelvuldig voor, dat men spelers die aangesloten zijn bij een andere vereniging, tracht over te halen om voor zijn vereniging uit te komen. Dit op z'n eigen is niet mooi, laat staan zoals deze pogingen meestal gepaard gaan met beloften van aanzienlijke bedragen aan geld, indien men toegeeft.

Het mooiste is nog, dat vrijwel alleen de fanatieke leden en aanhangers van de sterkste voet-bal-verenigingen zich aan deze wandaad schuldig maken ten koste van de minder sterke verenigingen. Verscheidene voetballers zijn dan ook reeds van vereniging veranderd.

Zo'n lid is zeker niet waard, dat men zijn verlies betreurt. Dit neemt echter niet weg, dat de betrokken vereniging gedupeerd is, en dat zulk een wijze van handelen van de betrokken personen noch de onderlinge vriendschappelijke verstandhouding tussen de verschillende voetbal-verenigingen, noch de voetbalsport alhier ten goede komt.

U mijnheer de redacteur beleefd dank zeggend voor de verleende plaatsruimte,

O. Wee

Naschrift.

Wij betreuren het enerzijds, dat de geachte inzender zich bepaald heeft tot het geven van enkele algemeenheden. Zo zou het wel eens interessant zijn te mogen vernemen hoever 't begrip „de sterkste voetbalverenigingen" gaat.

Inzender spreekt verder van „verscheidene voetballers." Ook dat is 'n rekbaar begrip. Namen noemen is altijd 'n précaire kwestie, maar wij menen, dat de C.V.B. de schrijver dankbaar zal zijn, indien O. Wee. eens duidelijker aangeeft welke clubs er bedoeld worden en welke spelers. Dat hoeft zo rechtstreeks niet te gebeuren in de krant. Er zijn nog wel andere middelen, en wij zijn steeds bereid onze bemiddeling te verlenen.

Sportredacteur.

Een goede kous is beter dan een slecht boek en onder de penvoerende vrouwen, zijn zij die alleen de breipen voeren, lang niet altijd de **minste**.

De liefdeloze is een proletariër in het onmetelijke rijk van Gods liefde.

BETER EEN KWARTIERTJE LATER THUIS
DAN ZES WEKEN IN HET ZIEKENHUIS.
RIJDT GIJ ER OOK NAAR?

„Veilig Verkeer".

Satyre en humor.

Langs een omweg.

„Jongedame, ik ben al op leeftijd en U is nog zeer jong. Zou U soms weduwe willen worden?"

Collega's.

De bekende Parijse toneelspeler Sascha Gruitry, gebruikte een keer een lunch in een nieuw geopend en zeer duur restaurant. Toen hem een hoge rekening werd overgelegd, liet hij den eigenaar roepen.

„Is dat mijn rekening?" vroeg hij den man.

Deze beaambde.

„Dan kent U mij **zeker niet**?" vroeg Guitry.

„Neen", zei de chef, **„wie is U dan?"**

„Ik ben een collega **van U, een** collega."

„O, als ik dat geweten **had, ik reken** U natuurlijk 25%."

Guitry betaalde en de chef deed hem vriendelijk uitgeleide. Bij het afscheid vroeg de restaurateur: „Pardon, mag ik u vragen, welk restaurant U heeft?"

„Ik heb helemaal geen restaurant", antwoordde uitry.

„Maar U zeide toch, dat U een collega van mij was?"

„Ja", bevestigde Guitry en fluisterde toen den man in het oor: „ik ben ook een oplichter".

Uitkomst.

„Ik wou maar dat ik 'n hond was."
„Waarom?"
„Wel, dan moest een ander belasting voor mij betalen."

Naar het leven.

„Vader, wat is eigenlijk beleefdheid?"
„Beleefdheid, jongen, dat is de kunst om anderen niet te laten merken, wat je van hem denkt."

De Schot.

In een grote Schotse provinciestad heerste dezer dagen algemene opwinding.

Geheel onverwachts had de tramdirectie het tarief van 20 op 15 pence gesteld.

Algemene ergernis, omdat men nu slechts 15 uitspaart, als men lopen gaat.

GEMENGD NIEUWS.

De dokters bedokterd.

Er zijn mensen, die veel kritiek hebben op geneesheren. Ze vinden dat deze heel knap moeten zijn, buitengewoon gedienstig en vooral niet duur. Het ideaal is, zeggen ze, een dokter, die helemaal geen honorarium verlangt, want zieken genezen, de lijdende mensheid helpen, dat is eigenlijk een roeping, nietwaar?

Het klinkt wel mooi, maar een dokter moet nu eenmaal ook leven en men kan moeilijk verwachten, dat hij geen betaling zou vragen voor zijn diensten. Wat dat betreft heeft de dokter misschien meer te klagen over zijn patiënten. Er zijn, zegt men, mensen, die met 't betalen van de doktersrekening niet bijzonder vlug zijn. Zij, die het wel betalen kunnen, moeten ook niet te gauw roepen, dat een doktersrekening te duur is, zij gelieven te bedenken, dat er andere patiënten zijn, die goedkoper behandeld dienen te worden. Dat kan alleen als er ook zijn die hoge honoraria betalen.

Van buitengewone hoge honoraria gaan verschillende anecdotes.

De Franse chirurg Depuytren behandelde eens, 't is al een eeuw geleden,een Parijsch millionair baron Rotschild, die bij een val van zijn paard zijn hand gebroken had. Rotschild stuurde hem 20.000 francs als honorarium toe en Dupuytren schreef op de quitantie: „Hiermede bericht ik goede ontvangst van de eerste termijn van mijn honorarium waarbij ik niet kan nalaten, mijn verwondering uit te spreken over de noodtoestand die klaarblijkelijk in het huis Rothschild momenteel heerst."

Czarin Katherina II van Rusland betaalde haar Engelse lijfarts Dunsdale 200.000 mark en 40.000 mark reiskosten; verder kreeg de dokter een beeltenis van zijn patiënte, de titel van baron en van staatsraad en een pensioen van 10.000 mark.

Bij zulke patiënten zal het evenwel gegaan zijn als bij dien modernen dokter en die moderne dame, die zich maar inbeeldde dat zij ziek was, en dikwijls midden in de nacht, bij tij en ontij haar dokter ontbood. Als de arts buitengewoon spoedig verscheen bij het ziekbed van de vreselijk aan migraine lijdende, verzuchtte zij: „Ach, dat U zo gauw gekomen zijt, stel ik op hoge prijs..." „Ik ook", antwoordde de dokter.

Er is veel critiek op geneesheren, ook afgescheiden van het honorarium, dat zij berekenen. Een van deze critici is de bekende Engelse schrijver Bernard Shaw, die het achtbare gilde er al vaak van langs gegeven heeft, wat de dokters zich nochtans niet erg behoeven aan te trekken. Want Shaw weet alles beter dan een ander en hij laat vrijwel niemand met rust. Maar bovendien zijn spottende aanmerkingen op heren medici werd hem eens terugbetaald ook.

Op een morgen was Bernard Shaw niet lekker, zijn vrouw liet een dokter komen.

Toen de aesculaap de deur van de ziekenkamer opendeed, om binnen te gaan, hoorde Shaw hem zwaar en diep ademhalen.

„Die ellendige trappen," verzuchtte de dokter. „U woont héél hoog, Mr. Shaw. Trappen klimmen maakt mij altijd een beetje kortademig."

„Voelt ge u niet wel, dokter?" vroeg Shaw, toen hij zag, dat de ander zijn ogen sloot en met de zakdoek zijn voorhoofd droogde.

„Een beetje duizelig. Dat heb ik de laatste tijd vaker, als ik trappen klim..."

„Neemt u even plaats en rust op uw gemak uit," stelde Shaw voor met een vriendelijke handgebaar.

De dokter ging in een makkelijke leunstoel zitten, die dichtbij het bed stond.

Een paar minuten sprak geen van beide mannen een woord. Toen de dokter weer zijn zakdoek tegen zijn voorhoofd legde, vroeg Shaw:

„Hoofdpijn."

„Ja, en vrij erg. Ook al door het trappen klimmen."

Bereidwillig sloeg Shaw de dekens opzij, sprong uit bed en haalde uit een medicijnkastje een tabletje te voorschijn. Daarna vulde hij een glas met water.

„Hier dokter, neem dit in. Ik weet zeker dat het u helpen zal."

De medicus slikte het tablet en dronk het glas leeg.

Twee minuten later informeerde Shaw belangstellend:

„Het gaat gelukkig al veel beter!"

Shaw liep door de kamer heen en weer.

„Weet u, wat mijn mening is, dokter! Die aanval van duizeligheid, dat hijgen en die hoofdpijn van zoeven komen niet van de hoge trappen.

„Hoe dan?"

„Overvoeding, dokter! U moest niet zoveel biefstuk eten, waarde heer."

„Wat moet ik dan eten?" vroeg de dokter nieuwsgierig.

„In géén geval, bloederig, sappig vlees."

„Wat dan wel?"

„Rauwe kost, zoals ik. Eet veel groente en vooral veel fruit. Vertel mij eens, dokter, hoe oud bent u?"

„Drie en veertig."

„Schaamt ge u dan niet? Ik ben zowat tweemaal zo oud en ik ben driemaal zo elastisch. Hebt u opgemerkt met hoeveel gemak ik zoeven uit mijn bed sprong? Als een achttienjarige, is het niet?"

„Ik heb mij er inderdaad over verbaasd", stemde de dokter toe.

„Het is mijn vaste overtuiging, dat de doctoren hun patiënten niet op de juiste manier behandelen. Stel, dat bij u een man komt, die klaagt over pijn in de borst. Dan raadt u hem, veel te gaan wandelen, bergen te klimmen, zoveel mogelijk beweging te nemen in de frisse lucht. Die raad geeft u, óók als de patiënt brievenbesteller is, die in zijn leven niet anders doet dan lopen en in de frisse lucht vertoeven."

„U hebt gelijk, mr. Shaw, dergelijke dwalingen komen bij ons, doctoren, wel eens een enkele keer voor."

„Ziet u wel? Dus, dokter, practisch en hygiënisch leven is een eerste vereiste om gezond te blijven nietwaar? Zoals ik bijvoorbeeld... Kunt u dansen?"

„Helaas niet!"

Shaw zei niets, maar maakte een muurkast open, haalde een gramophoon te voorschijn, zette die op tafel, wond haar op en danste in zijn eentje een modedans. Daarna legde hij een andere plaat op en demonstreerde, vlugger dan een twintigjarige, een echte step.

Toen hij uitgedanst was, zei hij tegen den dokter:

Als u elke morgen een kwartier lang zoudt dansen, zoals ik dat gewend ben te doen, zoudt u binnen betrekkelijk korte tijd even elastisch en slank zijn als ik. Ik ben nooit duizelig, hoofdpijn ken ik niet, hijgen doe ik nooit. En nu krijg ik vijf shilling van u voor de medische adviezen, die ik u gegeven heb."

„Pardon, mr. Shaw," glimlachte de dokter, „u bent mij twee pond schuldig voor mijn visite."

„Wáárvoor?"

„Omdat u mij geroepen hebt, mr. Shaw. Waarom hebt u mij eigenlijk hier laten komen?"

„Omdat ik mij niet lekker voelde."

„Ziet u, mr. Shaw, zo zijn onze patiënten. Zonder reden ontbieden zij vaak den dokter. Voor deze soort pessimisten heb ik een splinternieuwe geneesmethode uitgevonden. Ik vertel zo'n patiënt dat ik zelf ziek ben. Duizelig, astmatisch, hoofdpijn... Tien tegen één dat de hulpvaardige patiënt uit zijn bed komt om mij van dienst te zijn. En hij vergeet dat hij eigenlijk zelf ziek is. Volgens deze methode waarde mr. Shaw, heb ik nu ook u genezen."

Shaw ging aan tafel zitten, vulde een chèque in en overhandigde die zijn bezoeker.

„Hier is uw honorarium dokter. Ik heb er drie pond van gemaakt. Dat is niet enkel en alleen voor uw geneesmethode. U hebt andere verdiensten dokter, U weet waarschijnlijk, dat ik mij mijn leven lang vrolijk heb gemaakt over heren medici. Nu hebt u mij met één slag al mijn spot terugbetaald!"

ADAMSON GENIET VAN DE LENTE.

Aankomst en vertrek der schepen van 30 Mei -- 3 Juni 193

SS.	Aank.	Van	Vertr.	Naar
Patrician	30	Liverpool	31	Cristobal
Van Rensselaer	31	New York, P.au Prince	31	Amsterdam via Venezu & Suriname
H. C. Horn	31	Cartagena	—	Newport (Curaçao)
Tachira	31	New York, San Juan, La Guaira, Pto. Cabello	31	Aruba, Maracaibo
Falcon	31	Maracaibo	31	Pto. Cabello, La Gua San Juan, New York
El Libertador	31	Maracaibo, Aruba	1-6	Aruba, Maracaibo
Costa Rica	31	Amsterdam	1-6	Pto. Limon.
Oranje-Nassau	1	Amsterdam via Suriname, Venezuela	1	New York via P. au Pri
El Libertador	1	Maracaibo, Aruba	1	Aruba, Maracaibo
Austvangen	1	New Orleans	1	Paramaribo
Baralt	2	St. Kitts, St. Eustatius, Saba St. Martin, Bonaire	-	Curaçao
Palatia	2	Hamburg	2	Pto Barrios
Atlas	3	S. Dom., N. Dom., N. Haiti	-	Curaçao
Midas	3	Atl. Col, S. Haiti, S. Dom.	-	Curaçao
H. C. Horn	-	Curaçao (Newport)	3	Cartagena, Colombia